

U geeft de werkzoekende de vrijheid en de verantwoordelijkheid voor de planning van zijn carrière.

Eddy Courthéoux: "Dat klopt, maar we willen hem daarbij wel van dichtbij helpen. Eigenlijk heeft de BGDA in een vijftiental jaren een enorme evolutie doorgemaakt. Eerst waren we gewoon een plaatsingsdienst, later een arbeidsconsulent en nu zien we onszelf meer als coach. Maar als u spreekt over vrijheid, wil ik toch opmerken dat we niet alles zomaar dulden. Als een werkzoekende een uitnodiging na een tweede aanmaningsbrief nog altijd in de wind slaat, sluiten we hem meteen uit als werkzoekende. We melden dat aan de RVA, die hem dan zijn werkloosheidsuitkering ontnemt. Dat zal ook gebeuren als de werkzoekende weigert constructief samen te werken wanneer we voor hem een gepaste werkaanbieding hebben gevonden."

Een specifiek probleem is de werkloosheid bij ouderen. Waar kan een 50-plusser nog heen als hij ontslagen wordt?

Eddy Courthéoux: "Als hij al op verschillende plaatsen gewerkt heeft, is het probleem minder ernstig dan wanneer hij dertig jaar bij dezelfde firma gebleven is. De BGDA biedt een 'jobwerkbank' van vijf weken aan. Vijf weken lang geeft een coach een begeleiding in groep over hoe oudere mensen hun zoektocht het best aanpakken. Ik geloof rotsvast in groepsdynamiek. De resultaten zijn er ook naar: meer dan 75 procent die meedoet aan de werkbank, vindt opnieuw werk."

De werkloosheid in Brussel ligt hoog, terwijl veel werkaanbiedingen niet ingevuld geraken. Is de werkgever misschien te veeleisend in zijn vacatures?

Eddy Courthéoux: "Voor een deel wel. Grote bedrijven hebben genoeg ervaring in het uitschrijven van realistische vacatures, maar kmo's durven inderdaad te hoge eisen stellen. Een werknemer die met te hoge verwachtingen wordt aangenomen, blijft meestal niet lang. Als hij toch blijft, kan hij een bron van frustratie worden voor zichzelf én voor de anderen. Daarom begeleiden we de werkgevers bij het opstellen van de vacatures, als ze dat wensen."

Hoe verloopt die samenwerking met de werkgever concreet?

Eddy Courthéoux: "Hij kan eerst op onze site nagaan welke werkzoekenden in aanmerking komen voor de functie die hij aanbiedt. Die cv's staan anoniem op het net. Van zodra de firma bij ons een contract heeft getekend waarin ze akkoord gaat met onze deontologie, kan ze een werkaanbieding overmaken. Vanaf dan mag ze ook de persoonlijke gegevens inkijken. Wij helpen hem een selectie van de kandidaten te maken."

Wat als er uiteindelijk niemand geschikt blijkt?

Eddy Courthéoux: "Dan herbekijken we de vacature zoals ze

opgesteld is door de werkaanbieder. Is hij te veeleisend, of focust hij misschien te veel op het diploma? De competenties van een werkzoekende worden immers vaak over het hoofd gezien. Daarom hebben we een programma ontwikkeld dat de werkzoekende toelaat een gestructureerd overzicht van zijn troeven en gebreken te maken, dat veel meer zegt dan een cv. Op basis daarvan kan de BGDA een meer realistische selectie maken. Als blijkt dat iemand dicht in de buurt komt van de vacature, kunnen we hem een bijscholing aanbieden."

De BGDA krijgt wel eens het verwijt nogal spijziek te zijn.

Biedt u weerwerk?

Eddy Courthéoux: "Ach ja. Het is blijkbaar de hobby van sommige journalisten en politici ons te bekritisieren. Onlangs nog wees een politicus me erop 'dat de VDAB al een tijd de werkaanbiedingen per SMS doorstuurt'. En waarom deed de BGDA dat niet? Ik heb hem geantwoord dat we nog niet over een telefoon-dienst via internet beschikken. Dat komt binnenkort in orde, maar het zal ons wel ongeveer 700.000 euro kosten."

"De vereiste tweetaligheid in Brussel is voor sommige werkgevers een middel om buitenlanders te mijden."

"Nu, wat dat negatieve imago betreft: we werken eraan. Maar je moet ook zien waar we vandaan komen. Toen ik hier in de jaren 1980 begon, hadden we enkel een plaatsingsdienst. Verder niets. We hebben alles van nul opgebouwd: een personeelsdienst, een afdeling informatica... Bovendien zijn we in de jaren 1990 ondergesubsidieerd geweest. Voor elk miljoen euro dat naar de VDAB ging, kregen wij 50.000 euro. Als je dat naar het aantal inwoners omrekent, kregen wij in verbodding maar een kwart van de subsidies van de VDAB. Een kwart, terwijl hier zoveel meer werk te verrichten was!"

"De laatste jaren is het wel fel verbeterd. De komende jaren willen we in elk van de 19 Brusselse gemeenten een antenne oprichten, die in een volledige bediening kan voorzien. Nu zijn er nog maar vijf. Op het gebied van de informatica hebben we al twee 'espaces ressources emploi', een soort van autonome werkruimten voor de werkzoekende, die er kan beschikken over een eigen computer en eventueel een coach. Op onze website hebben we de dienst 'Mijn BGDA', waarop de werkzoekende zijn dossier zelf kan opvolgen. Binnenkort voeren we die mogelijkheid ook in voor de werkgever. Projecten genoeg, vooral dankzij verhoogde werkingsmiddelen. De politiek heeft immers ingezien dat wij niet enkel een sociale functie hebben. We helpen ook de economie nieuw leven in te blazen." X